

סוכות (5)

ופרוש עלינו סוכת שלומיך

כידוע יש גזרה שוה המקשרת בין חג הסוכות לחג הפסח. ט"ו ט"ו, להקיש ביניהם, וכשם שחובה לאכול כזית מצה בליל הסדר כך חובה לאכול כזית פת בלילה הראשון של סוכות התבוננתי וראיתי, שבכל זאת יש הבדל עצום בין סוכות לפסח. פסח חוגגים בבית, ברחבות, בהסבה, כבני מלאכים. בסוכות אנו מודים על "שיעור חזון איש": תארו לכם שהקבלנים היו בונים סוכות ברוחב שבעה טפחים בשיעור רבי חיים נאה. חצי מטר רוחב, לראשו ורובו ושולחנו. שביעים סנטימטר, בכל זאת, יד הבדל. וכמה טוב שנשים פטורות, זה בגדר ה"בעלה משמחה": שיצוטפף עם הצאצאים, עקב בצד אגודל, ברוך שעשני כרצונו. והנה כשיושבים בסוכה, מסובין אחד על ברכי חברו פותחים ואומרים: "אזמן לסעודתי אושפיזין עילאין. במטו מינך אברהם אושפיזא עילאי דיתבי עימי". מזמנים את אברהם אבינו לבוא ולהסב עימנו, ולא לבדו, אלא: "ועימך כל אושפיזי עילאי", שיביא עימו את יצחק ועקב משה ואהרן, יוסף ודוד, כולם ימצא מקום! הכיצד? אמר לכם: אים קנינו בימים הנוראים את המבט שהרוחניות היא העיקר, והגשמיות טפלה. שהעולם הבא הוא העיקר, והעולם הזה כפרוזדור אליו. אם כך, יוצאים מדירת קבע לדירת עראי, להסתופף בצילא דמהימנותא, בצל השכינה, וכאשר זו ההרגשה, יש מקום לכולם.

ספר "והגדת יום כיפור סוכות" רבי יעקב גלינסקי זצ"ל

בסוכות הושבתי, ולא ישבו לבד!

כתוב (ויקרא כג. מב-מג): "בסוכות תשבו שבעת ימים... למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל...." ומה היו אותן סוכות? ישנה מחלוקת בגמרא (סוכה יא:): לדעת רבי אלעזר ענני כבוד היו, ולדעת חכמים סוכות ממש עשו להם. יש לשאול: בשלמא אם סוכות היו ענני כבוד, מוכן הלשון הושבתי, משום שבענני כבוד אי אפשר להתישב לבד, ויש צורך שהקב"ה יושב את בני ישראל בתוכם, שהרי היו יושבים בתוך העננים כמו בספינה, והעננים היו מוליכים אותם ממקום למקום, כדי להתישב בתוך העננים יש צורך ב"הושבתי", שהקב"ה יושב אותם בתוכם. אולם אם הסוכות היו סוכות ממש, מדוע היה צורך ב"הושבתי", הלא כל אחד יכול היה להתישב בעצמו בתוך סוכה, מבלי שהקב"ה יצטרך להושיבו. היה צריך, אפוא, להיות כתוב: "כי ישבו בני ישראל"?

רבתי! אני הולך לומר דבר שנראה לי אמת לאמיתה! צריך קצת להתעורר, להרגיש את קדושת החג, כדי

להבין אותו, וליתר דיוק: להפנים אותו! אין הכי נמי! אין דבר כזה לשבת לבד! גם הפעולה הפשוטה הזאת: לשבת בידי באדם לבצע אותה רק אם הקב"ה מושיב אותו! כשם שברור לנו שהישיבה בענני כבוד מחויבת להיות אך ורק ע"י הקב"ה, ואין בכוחו של אדם לעשות זאת בכוחות עצמו, כן הישיבה הפשוטה בסוכה מתאפשרת אך ורק משום שהקב"ה הושיב, וכלי זה אדם לא יכול היה לשבת. כל הפעולות כולן יכולות להתבצע אך ורק מכוחו של הקב"ה בעל הכוחות כולם, הוא פוקח עורים, הוא זוקף כפופים, ומבלעדיו אדם לא יכול לפעול כלום. לעיתים נדמה לאדם: אני בניתי סוכה, קניתי דפנות, קניתי סכך בניתי, והתישבתי בסוכה שאני בניתי בעשר אצבעותי.

דע לך! "כי בסוכות הושבתי", אתה לא עשית כלום לבד! גם את הישיבה הפשוטה בסוכה הקב"ה עשה, והוא נטל אותך בידי והושיבך בה. הוא עשה, עושה, והוא יעשה את כל המעשים כולם. זה בעצם, היסוד העיקרי שעלינו לשאוב מחג הסוכות: אמונה מוחלטת בהקב"ה, מתוך הכרה ברורה שהאדם הוא כלום. הכל, בכל, מכל, הכל מאיתו יתברך.

ספר "יחי ראובן, ימים נוראים סוכות"

סוכה, גלות

כתוב בילקוט שמעוני: אמר להם הקב"ה לישראל, בני, היו עושים את הסוכות ודרים בתוכה ז' ימים כדי שתהיו נזכרין הניסים שעשיתי לכם במדבר ואע"פ שאתם עושין את הסוכה אין אתם גומלין לי אלא פורעין לי שנאמר: "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל". ועוד אמרתי לכם שתקחו את הלולב ותנענעו לפני ואע"פ שאתם עושין כן אין אתם גומלין לי אלא פורעין לי. למה שבשעה שהוצאתי אתכם ממצרים עשיתי את ההרים לנענע לפניכם שנאמר: "ההרים רקדו כאילים". ואף לעתיד לבא כן אני עושה לכם, הדא הוא דכתיב: "ההרים והגבהות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף". אמר רבי אליעזר בר מרוס: למה אנו עושין סוכה אחר יום הכיפורים [לומר לך שכן] אתה מוצא בראש השנה, יושב הקב"ה בדין על באי העולם וביום הכיפורים הוא חותם את הדין, שמא יצא דינן של ישראל לגלות ועל ידי כן עושין סוכה וגולין מבתיהן לסוכה והקב"ה מעלה עליהן כאילו גלו לבבל, שנאמר "חולי וגוחי בת ציון כילודה כי אתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצל שם יגאלך ה' מכף אויביך

ספר "אוצרות התורה סוכות"

הסוכה גם עראי וגם קבע

סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה, ורבי

יהודה מכשיר (משנה סוכה ב.)

בגמרא (שם ז.) התבאר ששורש המחלוקת בין חכמים לרבי יהודה הוא השאלה אם סוכה צריכה להיות דירת עראי או דירת קבע. אולם ה"חתם סופר" כותב על כך: אלו ואלו דברי אלוקים חיים! והוא מבאר בדרך דרוש: יוצאים מן הבית לדירת עראי כדי להורות שכל הגורן והיקב וכל ענייני העולם הזה הם עראי ולכן אינם נחשבים בעינינו, וכל מטרתינו ומגמתינו היא ליום שכולו ארוך, שהוא עיקר דירת הקבע שלנו. אולם מאחר ואנו יושבים בסוכה רק שבועה ימים בשנה, ואחר כך שוכחים לגמרי את הרמז ההוא, על כן באו ואמרו שעל הסוכה להיות דירת קבע, כלומר: שרעיון העראי בעולם הזה יהיה קבוע בלבו כל הימים. ובאופן נוסף: סוכה צריכה להיות דירת קבע במוכן שהתבאר קודם, כלומר: שרעיון הסוכה ישכון בלבו בקביעות, אך שוב תהיה עראי, כי למחרת יעלה למדריגה יותר גדולה עד שהסוכה של היום תיחשב למאומר, כי יוסיף לעלות ולהתעלות, וללכת מחיל אל חיל, עוד ועוד...

ספר "כמוצא שלל רב, סוכה"

ודר בדירת עראי, כדי לבטא את ענין עראיותו בעולם הזה.

ספר "ומתוך האור סוכות"

הלכה: פטור מהסוכה כשהשמים נתקדרו בעבים ועוד מעט ירד גשם.

כתב השו"ע (סי' תרלט ה') ירדו גשמים הרי זה נכנס לתוך הבית. ובספר "פסקי תשובות" (אות יד) ודווקא כשהגשמים כבר יורדים, לפי שיעור של תסרח המקפה באכילה, וגשמים מועטים לענין שינה, אבל אם עדיין אין יורדים גשמים אף שרואה שנתקדרו השמים בעבים והרוחות מנשבות ועוד מעט וירדו גשמים מכל מקום אין היתר לצאת מהסוכה כל זמן שאין יורדים גשמים ממש, וכאמור, דין זה הוא בין לענין אכילה ובין לענין שינה בסוכה.

ספר "פסקי תשובות" חלק ו'

פתגם: טפיחה, חיוך ומילה טובה הם הנוסחה לאחזה.
ספר "שמחלה"

חקירה: הוצאה מרשות לרשות בשבת

המלאכה היא שינוי בחפץ, שמקומו של החפץ השתנה, או שינוי ברשות, שברשות הקודמת היה חפץ ונעשה חלל, וברשות החדשה היה חלל ונעשה חפץ. (מי טל לט)
ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: דרך ארץ קדמה לתורה: רב אחד נכנס אצל עשיר קמצן, לבקש תרומה להכנסת כלה. כיון שראה הרב את העשיר הכירו מיד כאחד מתלמידיו לשעבר, אך הלה התנכר אליו והראה לו פנים של זעף וחומרה, האינך מכירני? תמה הרב, הלא בבחורתך למדת תורה מפני! התחצף העשיר וענה: אין לי ולתורתך ולא כלום, כבר שכחתי כל מה שלמדתי ממך. אם כן, השיב הרב בניחותא: אין פלא שלא הכרת אותי שהרי אמרו חז"ל: דרך ארץ קדמה לתורה, ואם תורה שכחת, דרך ארץ על אחת כמה וכמה.

ספר "חד וחלק" חלק א'

שבת שלום, חג שמח

יוצא לאור לרפואה שלימה של דינה בת מרים, אביטל אורה בת אנאל אידה, הרסה אסתר בת רחל בחלא קטי, אברהם רפאל בן רבקה, חיים מאיר בן גבי זווירה, אליהו בן תמר, ראובן בן איזא, ששא בנימין בין קארין מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה, ויקטוריה שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, אליהו בן מרים, שלמה בן מרים, שמחה ג'וזת בת אליז, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלום, אלחנן בן חנה אנושקה, רבקה בת ליוזה, נסים בן אסתר, מרים בת עוזא, חנה בת רחל, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, חנה בת ציפורה, יעל רייזל בת מרטין היימה שמחה. זיווג הגון: לאלודי רחל מלכה בת חשמה, ולציפורה לידיה בת רבקה, ליוסף גבריאל בן רבקה, למרים בת רבקה. הצלחה לחנה בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עוזא וליאור עמיחי מרדכי בן ג'יזיל לאוני. לעילוי נשמת: אליהו בן זהרה, ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. משה בן מזל פורטונה. שמחה בת קמיר. מיכאל צ'רלי בן ג'ולייט אסתר. אמיל חיים בן עוז עזיזה, לינה רחל בת מיה, ראובן בן חנינה, אליהו בן מרים.

יוסף גרמון כולל עקס לע בען
לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollel-aixlesbains.fr